

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - SSO Izabela Komarzewska

Protokolant - Monika Krajewska

w obecności prokuratora Bożeny Romańczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 maja 2014 roku

sprawy **P. M.**, syna M.i D.z domu L.urodzonego
(...) w B.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 3 lutego 2006 roku w sprawie **III K 182/05** zmienionym przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 23 maja 2006 roku w sprawie II AKa 87/06 za czyn popełniony w dniu 12 lutego 2005 roku z art. 280 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 19 lutego 2005 roku z art. 280 § 2 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 kk na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 marca do 28 czerwca 2005 roku.
2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30 maja 2011 roku w sprawie **XVK 171/11** za czyn popełniony w dniu 16 lutego 2009 roku z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 12 maja 2009 roku z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono oskarżonemu karę łączną w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono oskarżonemu na okres próby lat 5; postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2013 roku zarządzono wobec skazanego wykonanie kary warunkowo zawieszanej.
3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 26 września 2012 roku w sprawie **XV K 525/12** za czyny popełnione w dniu 20 lutego 2012 roku z art. 193 kk w zb. z art. 217 § 1 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i z art. 281 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono karę łączną w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20.02.2012 roku do dnia 22.02.2012 roku tj. trzy dni.
4. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 23 listopada 2012 roku w sprawie **III K 103/11** zmienionym przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 12 marca 2013 roku w sprawie II AKa 34/13 za czyn popełniony w dniu 23 lutego 2011 roku z art. 158 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 29 marca 2011 roku do dnia 6 września 2011 roku przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie za równoważny jednemu dniowi orzeczonej kary pozbawienia wolności.

5. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2013 roku w sprawie **XV K 1218/12** zmienionym przez Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 13 maja 2013 roku w sprawie VIII Ka 248/13 za czyn popełniony w dniu 23 lipca 2012 roku z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 23 lipca 2012 roku do dnia 10 października 2012 roku.

I. Na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu **P. M.** kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie **III K 103/11** oraz Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie **XV K 171/11** i orzeka wobec niego karę łączną **2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.**

II. Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 103/11: od dnia 29 marca 2011 roku do dnia 6 września 2011 roku,

III. Na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach **XV K 525/12** oraz **XV K 1218/12** i orzeka wobec niego karę łączną **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

IV. Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie III kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu od dnia 20 lutego 2012 roku do 22 lutego 2012 roku oraz od dnia 23 lipca 2012 roku do 10 października 2012 roku.

V. W pozostałym zakresie kary jednostkowe w wyrokach podlegających łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

VI. Na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie połączenia do wyroku łącznego kary wymierzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie **III K 182/05.**

VII. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. L. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu kwotę **147,60 zł** (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy), w tym kwotę **27,60 zł** (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT.

VIII. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 44/14

UZASADNIENIE

P. M. został skazany prawomocnymi wyrokami:

6. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 3 lutego 2006 roku w sprawie **III K 182/05** zmienionym przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 23 maja 2006 roku w sprawie II AKa 87/06 za czyn popełniony w dniu 12 lutego 2005 roku z art. 280 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 19 lutego 2005 roku z art. 280 § 2 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 kk na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 marca do 28 czerwca 2005 roku.

7. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30 maja 2011 roku w sprawie **XV K 171/11** za czyn popełniony w dniu 16 lutego 2009 roku z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 12 maja 2009 roku z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art.

85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono oskarżonemu karę łączną w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono oskarżonemu na okres próby lat 5; postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2013 roku zarządzono wobec skazanego wykonanie kary warunkowo zawieszonej.

8. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 26 września 2012 roku w sprawie **XV K 525/12** za czyny popełnione w dniu 20 lutego 2012 roku z art. 193 kk w zb. z art. 217 § 1 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i z art. 281 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono karę łączną w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20.02.2012 roku do dnia 22.02.2012 roku tj. trzy dni.

9. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 23 listopada 2012 roku w sprawie **III K 103/11** zmienionym przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 12 marca 2013 roku w sprawie II AKa 34/13 za czyn popełniony w dniu 23 lutego 2011 roku z art. 158 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 29 marca 2011 roku do dnia 6 września 2011 roku przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie za równoważny jednemu dniowi orzeczonej kary pozbawienia wolności.

10. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2013 roku w sprawie **XV K 1218/12** zmienionym przez Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 13 maja 2013 roku w sprawie VIII Ka 248/13 za czyn popełniony w dniu 23 lipca 2012 roku z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 23 lipca 2012 roku do dnia 10 października 2012 roku.

Skazany złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego. Wniósł o zastosowanie pełnej absorpcji i wydanie jak „najniższego wyroku”.

Sąd zważył co następuje:

Wniosek skazanego P. M. zasługuje na uwzględnienie co do zasady.

Wprawdzie skazany wskazał do połączenia cztery wyroki, jednakże Sąd ustalił przedmiotem swojej analizy wszystkie wyroki skazujące P. M..

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się w sytuacji, gdy zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej na zasadach przewidzianych w przepisie art. 85 k.k. Ten przepis zaś stanowi, że przesłanką wymierzenia kary łącznej jest to, by przestępstwa ustalone różnymi wyrokami, popełnione zostały przez sprawcę zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide uchwała składu 7 sędziów SN z 25 lutego 2005 r., I KZP 36/2004, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13; zasada prawna).

Pierwszym chronologicznie wyrokiem skazującym P. M. był wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 182/05 z dnia 3 lutego 2006 roku. Z analizy akt wynika, iż wszystkie kolejne przestępstwa skazany popełniał już po wydaniu tego wyroku. Kara orzeczona tym wyrokiem nie podlegała zatem łączeniu z karami wymierzonymi za inne przestępstwa i postępowanie w tym zakresie należało umorzyć na mocy art. 572 k.p.k.

Kolejnym był wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **30 maja 2011 roku** w sprawie **XV K 171/11**. Przed dniem wydania tego wyroku skazany popełnił przestępstwo, za które został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie **III K 103/11** - popełnione w dniu **23 lutego 2011** roku. Pozostałe przestępstwa skazany popełnił już po dniu wydania wyroku w sprawie XV K 171/11.

Zatem w odniesieniu do kar wymierzonych w sprawach XV K 171/11 Sądu Rejonowego w Białymstoku i w sprawie III K 103/11 Sądu Okręgowego spełnione są przesłanki z art. 85 kk.

Kolejnym chronologicznie wyrokiem skazującym P. M. był wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **26 września 2012** roku wydany w sprawie **XV K 525/12**. Kara wymierzona tym wyrokiem podlegała łączeniu z karą orzeczoną wobec P. M. w sprawie Sądu Rejonowego w Białymstoku **XV K 1218/12** za czyn popełniony w dniu **23 lipca 2012 roku**.

Przy wymierzaniu kar łącznych Sąd miał na względzie zasadę wynikającą z orzecznictwa Sądu Najwyższego, zgodnie z którą zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo – podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione.

Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem (wyrok SA w Łodzi z 9 maja 2001 r., II AKA 63/2001, Prok. i Pr. 2002/7 – 8, poz. 20).

Sąd Okręgowy skrupulatnie zbadał te relacje i stwierdził, że związki czasowe w przypadku obu kar łącznych nie są ścisłe. Czyny objęte karą łączną z punktu I wyroku zostały popełnione w odstępie 9 miesięcy, zaś czyny objęte karą łączną z punktu 3 wyroku w odstępie 5 miesięcy. Ponadto przestępstwami w obu przypadkach naruszono różne dobra prawne. Zatem badany związek czasowo-przedmiotowy nie jest na tyle ścisły, by zastosowanie zasadę całkowitej absorpcji.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie również racjonalną argumentację Sądu Najwyższego wyrażającej się w stanowisku, że za orzeczeniem kary łącznej surowszej niż kara wynikająca z dyrektywy pełnej absorpcji przemawia fakt popełnienia przez skazanego więcej niż dwóch przestępstw, co w orzecznictwie uznawane jest za istotny czynnik prognostyczny, przemawiający za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001 r., II AKA 154/2001, Prok. i Pr. 2002/4 poz. 26).

Mając na uwadze powyższe, zastosowanie całkowitej zasady absorpcji w przedmiotowej sprawie kłóciłoby się ze społecznym poczuciem sprawiedliwości. Działanie takie stanowiłoby w rzeczy samej działanie przeciwko wymogom prewencji indywidualnej i ogólnej i mogłoby zostać odczytane jako bezkarność sprawcy za wielość pozostających w zbiegu realnym przestępstw.

Istotne znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Kara łączna w wyroku łącznym dodatkowo powinna stanowić swego rodzaju korektę – poprzez przyzmat oceny dotychczasowego przebiegu okresu wykonywania poszczególnych kar jednostkowych-kar zawartych w podlegających łączeniu wyrokach (tak M. Szewczyk, glosa do uchwały SN z dnia 20.01.2005 roku, I KZP 30/04).

Decydujące znaczenie dla wymiaru skazanemu kary łącznej, mają jego właściwości i warunki osobiste.

Z opinii o skazanym nadesłanej z Zakładu Karnego wynika, iż jego zachowanie zostało ocenione jako poprawne. Był on wielokrotnie nagradzany regulaminowo. Jest on zdyscyplinowany, nie stwarza problemów natury porządkowej i wychowawczej. Poprawnie funkcjonuje w warunkach izolacji, unika konfliktów ze współosadzonymi. Nie deklaruje

uczestnictwa w podkulturze przestępczej. Karę odbywa w systemie zwykłym. Jest zatrudniony nieodpłatnie przy wydawaniu posiłków. Deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych czynów.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione okoliczności mające wpływ na wymiar kary łącznej Sąd uznał za zasadne zastosowanie zasady asperacji.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego dotyczącym granic wymierzanej kary łącznej prezentowane jest stanowisko, iż do kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym stosować należy art. 86 k.k. – zatem karę łączną - również w wyroku łącznym - należy wymierzyć w granicach od najwyższej z kar wymierzonej za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Przy karze łącznej z punktu I wyroku dolną granicę stanowiła kara 1 roku i 6 miesięcy, zaś górną granicę kara 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Przy karze z punktu III wyroku dolną granicą była kara 2 lat i 3 miesięcy zaś górną kara 4 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu uwzględniając wszystkie wskazane powyżej okoliczności adekwatne będą kary łączne w wymiarze 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności przy połączeniu kar ze spraw III K 103/11 i XV K 171/11 oraz 3 lat i 6 miesięcy przy połączeniu kar ze spraw XV K 525/12 i XV K 1218/12.

Na poczet kar łącznych Sąd zaliczył skazanemu okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków oraz okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na podstawie § 14 pkt. 4 i § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z uwagi na fakt odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności oraz jego trudną sytuację materialną, Sąd na mocy art.624 § 1 k.p.k. zwolnił go od kosztów sądowych, uznając, że ich uiszczenie byłoby dlań zbyt uciążliwe.